

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/227/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615202924
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6615202924.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu P. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V., F. M. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Alexandrom Milkom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Rožňave, Cyrila a Metoda 4, proti žalovaným v rade X/Kataríne C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V., B. S. E. XX, a v rade 2/ E. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., G. XXXXX, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/90/2015 - 73 zo dňa 25. 11. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanej 1/ povinnosť nahradiť žalobcovi náhradu trov konania, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom v podiele 1/2 k celku nehnuteľnosti, zapísanej na Okresnom úrade L., Katastrálny odbor, na LV č. XXX, okres L., obec V., kat. úz. V., par. reg. „C“, evidované na katastrálnej mape parc. č. XXXX/XX o výmere 420 m² zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/XX o výmere 180 m² záhrady, parc.č. XXXX/XX stavba so súpisným číslom XXX (prvý výrok), žalobu voči žalovanej v rade 2/ zamietol (druhý výrok), žalovanej 1/ uložil povinnosť nahradiť žalobcovi náhradu trov konania - súdny poplatok vo výške 2 310,- eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 2 289,50 eur na účet právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (tretí výrok).

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil tým, že základom pre tarifnú hodnotu bola hodnota veci, uvedenej v darovacej zmluve, t. j. 38 504,95 eur; predmetom konania bolo určenie vlastníckeho práva k veci, avšak rozsudok súdu vo veci sa odvíja od prejudiciálneho posúdenia platnosti darovacej zmluvy, preto odmenu advokáta bolo potrebné určiť podľa § 9 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov (ďalej v texte „Vyhláška“) s poukazom na nález Ústavného súdu SR z 11. 12. 2014 č. k. II.ÚS 583/2013 - 31 a č. k. I.ÚS 119/2012 - 24 zo dňa 16. 05. 2012. Trovy právneho zastúpenia priznal ako náhradu súdneho poplatku, zaplateného vo výške 99,50 eur plus doplatok 2 210,50 eur, to je spolu 2 310,- eur, trovy právneho zastúpenia vo výške 2 289,50 eur za 4 úkony právnej služby po 499,57 eur, 4 režijné paušály po 8,39 eur, náhrada cestovných výdavkov za cesty vykonané dňa 23. 09. 2015 a 25. 11. 2015 vo výške 89,90 eur a náhrada za stratu času 167,76 eur, zvýšená o 20% DPH. Pri rozhodovaní o trovách sa opieral o ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 16 ods. 3, 4, § 17 ods. 1, § 18 ods. 1 citovanej Vyhlášky.

Cestovné náhrady za cestu, vykonanú dňa 23. 09. 2015 a 25. 11. 2015 z Rožňavy (miesto sídla právneho zástupcu žalobcu) do Lučenca na pojednávanie pred súdom vo výške 89,90 eur, zodpovedajú vynaloženým nákladom na cestu 2x 180 km osobným motorovým vozidlo značky Citroen, e.č. RV XXX BX, pri spotrebe PHM 6,1 l/ 100 km, 1,8 x 6,1 x 1,088eur/l 11,94 eur a 1,8 x 6,1 x 1,101 eur/l = 12,08 eur, paušálna náhrada 2 x 180 km x 0,183 eur = 65,88 eur, t. j. spolu 89,90 eur.

Náhrada za stratu času predstavuje za vykonané cesty 2x 6 1/2 hodín v sume 167,76 eur a pripočítanú 20% DPH v sume 107,74 eur.

Podľa § 142 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „O.s.p.“) žalobcu nepovažoval za účastníka v konaní v plnom rozsahu úspešného vzhľadom na zamietnutie žaloby pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovanej 2/ a uvedené trovy konania uložil zaplatiť žalovanej 1/ na účet právneho zástupcu žalobcu v súlade s § 149 ods. 1 O. s. p..

Proti výroku o uložení povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná 1/. Nesúhlasila s uloženou povinnosťou, pretože mala za to, že žalobca nebol v spore v plnom rozsahu úspešný, vo veci mal len čiastočný úspech, a preto súd mal rozhodovať v zmysle § 142 ods. 2 O. s. p.. Celý spor vznikol len vďaka vzájomným narušeným vzťahom z dôvodu rozvodu manželstva so žalobcom, k čomu prispela značnou mierou žalovaná v rade 2/.

Navrhla, aby odvolací súd rozhodol o trovách konania podľa § 150 ods. 1 O. s. p., ktorého účelom je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania, zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom v medziach stanovených všeobecnými podmienkami, uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul s použitím všeobecných zásad náhrady trov konania. Zákon vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Výnimočnosť spočíva v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Žalovaná v rade 1/ je toho názoru, že v danej veci boli dané okolnosti hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi a takéto rozhodnutie by bolo spravodlivé pre obidve zúčastnené strany.

Žalobca sa po doručení odvolania nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. v napadnutej časti o trovách konania potvrdil.

V zmysle § 150 ods. 1 O. s. p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Platná zákonná úprava umožňuje súdu, aby za splnenia podmienok, uvedených v § 150 O. s. p., výnimočne nepriznal náhradu trov konania úspešnému účastníkovi konania, u ktorého sú inak naplnené predpoklady pre priznanie náhrady trov konania celkom alebo sčasti. Pokiaľ ide o dôvody hodné osobitného zreteľa, okrem dôvodov uvedených v druhej vete citovaného ustanovenia, zákon ďalšie dôvody nedefinuje. Za takéto dôvody je možné považovať akékoľvek dôvody, ako na strane ktoréhokoľvek účastníka konania. Toto ustanovenie umožňuje presadiť aplikáciu § 1 a doceliť tak pokiaľ možno spravodlivú ochranu práv, čo vždy aplikácia zásady zodpovednosti za výsledok neumožňuje. V rámci úvah súdu je totiž možné prihliadnuť na osobné a majetkové pomery účastníkov konania, ich postoj a správanie v priebehu konania a podobne. Úvaha súdu o tom, či v danej veci ide o výnimočný prípad, teda že dôvody na aplikáciu § 150 O. s. p. sú splnené, musí byť v rozhodnutí súdu riadne a presvedčivo odôvodnená, pretože v opačnom prípade by mohlo ísť o postup, ktorý by mohol mať črty svojvoľie.

V prejednávanej veci je nesporné, že žalobca bol v konaní úspešným účastníkom. Okresný súd o trovách rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p., pretože považoval žalobcu za účastníka len čiastočne úspešného, ktorý mal neúspech v pomerne nepatrnej časti. V tomto smere je odôvodnenie rozsudku okresného súdu nesprávne. Žalobca bol v konaní účastníkom úspešným, podľa § 142 ods. 1 O.s.p. má právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Táto skutočnosť ale nemení správnosť rozhodnutia súdu v jeho výroku, ktorý odvolací súd v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Žalovaná 1/ navrhla odvolaciemu súdu rozhodnúť o trovách prvostupňového konania podľa § 150 ods. 1 O. s. p., citujúc teoretické dôvody použitia tohto výnimočného ustanovenia zákona. Žiadne konkrétne dôvody, ktoré by mohli byť dôvodmi hodnými osobitného zreteľa v prejednávanom prípade, t. j. na jej strane, vedúce k prípadnej zmene rozhodnutia okresného súdu v zmysle nepriznania náhrady trov

konania úspešnému žalobcovi, však neuviedla. Zo spisu okresného súdu nevyplýva, že by žalovaná 1/ požiadala o oslobodenie od poplatkovej povinnosti, že by mala nejaké vyživovacie povinnosti, nie je zmienka o jej sociálnej situácii; žiadne takéto skutočnosti žalovaná 1/ v odvolaní ani neuvádza.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd mal za to, že prvostupňový súd vo výroku správne rozhodol, keď uložil žalovanej v rade 1/ povinnosť nahradiť úspešnému žalobcovi náhradu trov konania, spočívajúcich v náhrade súdneho poplatku, ako aj v trovách právneho zastúpenia, ktoré správne vyčíslil; preto rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti ako vecne správne vo výroku potvrdil..

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože, i keď bol v odvolacom konaní úspešný, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.